

Nr 295

Av herr **Werner m. fl.**, om ersättning från den allmänna sjukförsäkringen för fotvård.

(Lika lydande med motion nr 223 i Första kammaren)

Inom den privata sjukvården verkar en betydelsefull grupp av s. k. fotspecialister, som utför ortopedisk behandling av fotbesvär. Denna yrkesgrupp utför en ofta oundgänglig eftervård och avlastar därvid i avsevärd grad de allmänna klinikerna. Behandlingen utföres inte sällan på remiss av ortoped eller annan leg. läkare.

Den sjukvård som dessa fotspecialister utför är emellertid inte bidragsberättigad från den allmänna sjukförsäkringen även om behandlingen utföres på uppdrag av leg. läkare. Detta medför givetvis stora olägenheter för vårdtagaren, eftersom dylik fotvård är kostsam. Det skulle innebära en avsevärd lättnad om denna behandling inginge i de merprestationer, som ersättes av den allmänna sjukförsäkringen.

F. n. finns ingen officiell legitimation för fotspecialister, varom här är fråga, varför dessa givetvis har skiftande utbildning. Man torde emellertid kunna utgå ifrån, att de fotspecialister som av leg. läkare erhåller behandlingsuppdrag uppfyller nödiga kvalifikationsvillkor.

Med stöd av vad ovan i motionen anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå att 1961 års sjukförsäkringsutredning måtte upptaga frågan om införande av fotvård av den art som i motionen angivits bland de merprestationer som skall ersättas av allmänna sjukförsäkringen.

Stockholm den 26 januari 1966

Mårten Werner

B.-O. Thylén

Gunnar Oskarson

Axel Gustafsson

i Borås